

грѣшимаго на-святы-те писанія, като най пер-ваго въ Синоды-те, и пр. какъ всичкій-атъ свѣтъ былъ подъ нозѣ-те му, какъ други-те епископи, Патріарси, Царіе и Самодержители должны-те да цѣлуютъ сапогъ-атъ му, и да просятъ молебнo негова-та благодать; или ако не, да ся смотряватъ като простолюдни, сир. чeловѣцы безъ никаковъ чинъ, и проч. и проч. какъ Грецы-те съ вси-те си патріархи; и епископы ще послужатъ за храна на вѣчный огонь, ще пострадатъ неисказаны-те муки, понеже никакъ не рачиха да послушатъ Евангелски-те истины, и да дойдатъ на покаяніе, и проч. Отъ тья ученицы бѣха Леонъ Аллатій, Метръ Аркадій, Маттей Баріофилъ, кой-то и на степень Епископъ Иконійскій произлѣзе, какъ-то и други мнозина, бои-то произыдоха отъ снова колегіо. Римъ ся надѣяше, какъ тѣи ученицы ще станатъ пастыріе между православны-те, ще стигнатъ на высоки церковны степени, и като завладѣятъ чeтыри тѣхъ патріаршества, ще открятъ единъ день лицина-та (маска-та), и ще преобжрнатъ православна-та цeрква; верху коя-то никога непреодолиха Ватикански-те стрели.

Но православна-та Цeрква бдяше. Иконійскій Епископъ, понеже ся испыта да внесе нововеденія, падна отъ престола; исто-то ся случи на Аллатія, и на единъ другъ, кой-то мѣреше да стане Александрійскій патріархъ;